

Король Світлана Яківна

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри обліку та оподаткування
Державний торговельно-економічний університет*

Korol Svitlana

*Doctor of Science (Economics), Professor,
Professor of Department of Accounting and Taxation
State University of Trade and Economics
ORCID: 0000-0003-0958-8720*

DOI: 10.25313/2520-2294-2025-9-11395

НЕФІНАНСОВА ЗВІТНІСТЬ У РЕАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕСІЙНИХ ПРОЄКТІВ: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА УКРАЇНСЬКИЙ КОНТЕКСТ

NON-FINANCIAL REPORTING IN THE IMPLEMENTATION OF CONCESSION ARRANGEMENTS: INTERNATIONAL STANDARDS AND UKRAINIAN CONTEXT

Анотація. Вступ. У сучасних умовах відновлення та модернізації інфраструктури України концесійні проєкти стають одним із ключових інструментів державно-приватного партнерства. Їх успішна реалізація вимагає не лише фінансової ефективності, але й забезпечення прозорості, підзвітності та довіри інвесторів і суспільства. У цьому контексті важливого значення набуває нефінансова звітність, яка відображає екологічні, соціальні та управлінські аспекти діяльності концесійних операторів. Міжнародні та європейські стандарти нефінансової звітності (насамперед GRI, IFRS S1/S2 і ESRS) визначають глобальні вимоги до розкриття ESG-аспектів діяльності підприємств, а рекомендації OECD, Світового банку та Європейського інвестиційного банку наголошують на необхідності інтеграції нефінансової звітності у систему управління концесійними угодами.

Мета. Метою статті є обґрунтування ролі нефінансової звітності у реалізації концесійних проєктів та розробка рекомендацій щодо адаптації міжнародних стандартів і практик до українського правового та економічного середовища.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження стали регламенти GRI, ESRS, IFRS S1/S2, IIRF, а також нормативні документи OECD, Світового банку та ЄІБ, присвячені прозорості у сфері ДПП. Для наукового обґрунтування використано публікації українських і зарубіжних авторів. Методичною базою стали аналіз і синтез, порівняльний аналіз, логіко-структурне узагальнення, метод сценарного моделювання та кейс-аналіз.

Результати. У статті систематизовано теоретичні засади нефінансової звітності, проаналізовано міжнародні стандарти й практики, а також український контекст їх застосування. Визначено, що GRI Standards забезпечують універсальну основу для визначення складу показників звітності, ESRS та IFRS S1/S2 формують вимоги до розкриття ESG-даних у межах ЄС, а IIRF створюють глобальну основу для розкриття інформації. Аналіз показав, що в Україні, попри наявність формальної нормативної бази, практичне використання переваг нефінансової звітності у концесійних проєктах є обмеженим. Запропоновано інтеграційну модель, що поєднує міжнародні стандарти зі специфікою українського ринку, та наведено рекомендації щодо гармонізації звітності, розробки методичних документів, впровадження незалежної перевірки та використання цифрових інструментів.

Перспективи. Подальші дослідження мають бути спрямовані на розробку методик оцінки кількісних нефінансових показників у концесійних угодах, створення механізмів незалежної перевірки достовірності нефінансових звітів, впровадження цифрових інструментів розкриття інформації та проведення галузевих і міждержавних порівняльних досліджень. Це дозволить зміцнити позиції України у глобальній інфраструктурній співпраці та підвищити довіру інвесторів до концесійних проєктів.

Ключові слова: нефінансова звітність, інтегрована звітність, ESG-звітність, концесія, концесійні проєкти, державно-приватне партнерство, GRI, ESRS, IFRS S1/S2, IIRF, прозорість, інвестиційна привабливість.

Summary. Introduction. In the context of infrastructure recovery and modernization in Ukraine, concession projects have become one of the key instruments of public-private partnerships (PPP). Their successful implementation requires not only financial efficiency but also transparency, accountability and trust from investors and society. Non-financial reporting, which discloses environmental, social and governance (ESG) aspects of concession operators' activities, plays a decisive role in this regard. International standards such as GRI, ESRS and IFRS S1/S2 define global requirements for ESG disclosures, while the OECD, World Bank and European Investment Bank emphasize the need to integrate non-financial reporting into concession project management frameworks.

Purpose. The purpose of the article is to substantiate the role of non-financial reporting in the implementation of concession projects and to develop recommendations for adapting international standards and practices to the Ukrainian legal and economic environment.

Materials and methods. The study materials included international standards (GRI, ESRS, IFRS S1/S2), IIRF, as well as regulatory documents from the OECD, World Bank and EIB dedicated to transparency in PPP. Academic publications by Ukrainian and foreign authors were also used. The methodological basis combined analysis and synthesis, comparative analysis, logical-structural generalization, scenario modelling and case study analysis.

Results. The article systematizes the theoretical foundations of non-financial reporting, analyzes international standards and practices, and examines the Ukrainian context of their application. It is shown that GRI Standards provide a universal foundation for sustainability reporting, ESRS form comprehensive disclosure requirements within the EU, and IFRS S1/S2 establish a global baseline for comparable sustainability-related disclosures. The research reveals that in Ukraine, despite the formal regulatory framework, practical implementation of non-financial reporting in concession projects remains limited. An integrated model is proposed that combines international standards with the specifics of the Ukrainian market. Recommendations are presented on harmonization of reporting, development of methodological documents, introduction of independent assurance and use of digital reporting tools.

Discussion. Further research should focus on developing quantitative methods for assessing non-financial indicators in concession agreements, establishing mechanisms of independent assurance of non-financial information, introducing digital disclosure tools, and conducting sectoral and cross-country comparative studies. These steps will strengthen Ukraine's position in global infrastructure cooperation and increase investor confidence in concession projects.

Key words: non-financial reporting, integrated reporting, ESG reporting, concession, concession arrangements, public-private partnership, GRI, ESRS, IFRS S1/S2, IIRF, transparency, investment attractiveness.

Постановка проблеми. Сучасні тенденції відновлення та модернізації інфраструктури в Україні та світі посилюють значення державно-приватного партнерства (ДПП) як дієвого механізму залучення приватних інвестицій у суспільно важливі проекти. Однією з найпоширеніших форм ДПП є концесійні угоди, які передбачають передачу державою приватному партнеру права на створення, модернізацію або експлуатацію інфраструктурних об'єктів. Успішність таких проектів визначається не лише фінансовими параметрами, але й рівнем прозорості, довіри інвесторів, дотриманням принципів сталого розвитку та соціальної відповідальності, що підтверджено дослідженнями щодо управління ризиками у ДПП-секторі [1].

Нефінансова звітність, яка включає екологічні, соціальні та управлінські (ESG) аспекти, дедалі частіше розглядається як ключовий інструмент підвищення інвестиційної привабливості проектів і зниження суттєвих ризиків у реалізації концесій. Вона забезпечує зацікавлені сторони інформацією про екологічні наслідки, соціальний вплив і підходів до управління — критично важливо для проектів із залученням державного і приватного секторів [2].

Міжнародні та європейські організації активно розробляють стандарти нефінансової звітності: GRI встановлює ключові показники сталого розвитку, ESRS (у межах CSRD) формалізують вимоги до ESG,

International Integrated Reporting Framework визначає основу для розкриття фінансової та нефінансової інформації, а OECD наголошує на важливості прозорості в ДПП-діяльності [3; 4]. В Україні, попри нове законодавство у сфері ДПП, яке спрямоване на уніфікацію правового поля та підвищення привабливості концесійних проектів [5], практична реалізація і використання нефінансової звітності залишається слабкою. Відсутність повного розкриття даних підриває довіру інвесторів і гальмує інтеграцію в глобальний ESG-контекст та відповідність цілям сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі останніх років все більше уваги приділяється проблематиці нефінансової звітності, зокрема у сфері сталого розвитку та партнерства держави і бізнесу.

Baboukardos (2023) аналізує розвиток і розгалуженість регуляторних підходів до нефінансової звітності у світі. Автор показує, що множинність регламентів створює виклики для компаній, які працюють на глобальних ринках, та підкреслює потребу в гармонізації стандартів [6]. Saini, Purohit і Siddiqui (2022) здійснили наукометричний аналіз літератури щодо нефінансових розкриттів та їхнього внеску у досягнення цілей сталого розвитку. Вони дійшли висновку, що більшість досліджень акцентує увагу на екологічній компоненті, тоді як соціаль-

ні та управлінські аспекти ще потребують глибшої розробки [7]. Khamisu та Paluri (2024) розглядають новітні тренди у ESG-звітності. Автори наголошують на переході від добровільності до обов'язковості та на зростанні ролі цифрових інструментів у розкритті нефінансової інформації [8].

Так, О. Баськов (2021) підкреслює зв'язок нефінансової звітності з реалізацією політики сталого розвитку аграрного сектору України [9], І. Замула та А. Іщенко (2021) акцентують увагу на актуальності розкриття екологічної, соціальної та управлінської інформації на вітчизняних підприємствах [10], а А. Озеран (2024) розкриває особливості подання даних про сталий розвиток у звітах про управління [11]. У свою чергу, С. Підгаєць (2024) розглядає концесію як ефективну форму державно-приватного партнерства, що вимагає прозорого інформування з боку приватного партнера [12]. Л. Костирко (2024) досліджує концесію в енергетиці, наголошуючи на важливості нефінансової звітності як механізму забезпечення прозорості, підвищення довіри інвесторів і залучення фінансування [13].

Отже, українські та зарубіжні науковці сходяться на думці, що нефінансова звітність є необхідною умовою довіри інвесторів і суспільного контролю. Водночас у науковій літературі відсутні дослідження, що розробляли б концесійно-орієнтовану матрицю нефінансових показників та методику інтеграції стандартів нефінансової звітності (GRI, ESRS, IFRS S1/S2) у практику ДПП. Саме ця прогалина і визначає необхідність підготовки даної статті.

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування ролі нефінансової звітності як ключового інструменту забезпечення прозорості, підзвітності та інвестиційної привабливості концесійних проєктів, а також розробка пропозицій щодо інтеграції стандартів нефінансової звітності (GRI, ESRS, IFRS S1/S2, IIRF) у практику ДПП в Україні.

Матеріали і методи. Матеріалами дослідження слугували нормативні документи Міжнародної ради зі стандартів бухгалтерського обліку (IFRS Foundation), Європейської консультативної групи з фінансової звітності (EFRAG), Міжнародної ради з інтегрованого звітування (IIRC), а також напрацювання ряду міжнародних організацій — OECD, Світового банку і Європейського інвестиційного банку. Особливу увагу приділено аналізу стандартів нефінансової звітності — Global Reporting Initiative (GRI), International Integrated Reporting Framework (IIRF), European Sustainability Reporting Standards (ESRS) та IFRS S1/S2, які задають сучасні орієнтири для розкриття екологічних, соціальних та управлінських показників (ESG).

Для наукового обґрунтування використані академічні публікації українських і зарубіжних науковців, що охоплюють питання розвитку нефінансової звітності, її регуляторні аспекти та досліджують вплив на інвестиційну привабливість проєктів. Та-

кож врахований досвід практичних кейсів реалізації концесійних проєктів у транспортній та енергетичній сферах, де нефінансові показники використовувалися як критерії оцінки їх ефективності та соціальної значущості.

Методичною базою дослідження є поєднання загальнонаукових і спеціальних методів, зокрема: метод аналізу й синтезу застосований для систематизації наукових підходів і нормативних вимог; порівняльний аналіз використаний для виявлення відмінностей між українською практикою та зарубіжними стандартами; логіко-структурне узагальнення дозволило сформулювати інтегроване бачення ролі нефінансової звітності у концесійних проєктах; метод сценарного моделювання застосований для визначення можливих шляхів адаптації міжнародних стандартів у національну практику; кейс-аналіз використаний для вивчення конкретних прикладів концесійних проєктів та оцінки ролі нефінансових звітів у їх реалізації.

Виклад основного матеріалу. Нефінансова звітність у сучасній економічній науці й практиці трактується як система розкриття інформації про діяльність суб'єкта господарювання, що виходить за межі традиційних фінансових показників і охоплює екологічні, соціальні та управлінські (ESG) аспекти. Її виникнення зумовлене необхідністю комплексної оцінки сталості бізнес-моделей, впливу компаній на довкілля та суспільство, а також потребою інвесторів у ширшому інформаційному забезпеченні для прийняття рішень [2; 14].

На відміну від фінансової звітності, яка відображає минулі результати діяльності у вартісних показниках, нефінансова звітність демонструє здатність компанії забезпечувати довгострокову ефективність і відповідати очікуванням стейкхолдерів. У міжнародній практиці вона подається у формі звітів зі сталого розвитку, інтегрованих звітів або звітів з корпоративної соціальної відповідальності. Її ключовою характеристикою є багатовимірність: розкриття кількісних (фінансових і нефінансових) і якісних показників екологічних наслідків і соціального впливу діяльності підприємства, трудових відносин, корпоративного управління й етики бізнесу [7].

Загальновизнаними орієнтирами для складання нефінансових звітів стали регламенти:

- GRI, які задають принципи визначення суттєвих тем і відповідні показники розкриття [15];
- ESRS, запроваджені у межах виконання Директиви CSRD, деталізують вимоги до нефінансових звітів і передбачають принцип подвійної суттєвості: оцінку як впливу компанії на довкілля і суспільство, так і впливу екологічних і соціальних факторів на бізнес [17];
- IFRS S1/S2, розроблені Радою з міжнародних стандартів сталого розвитку (International Sustainability Standards Board, ISSB), забезпечують глобальну «базову лінію» для порівнянних ESG-розкриттів [18];

- IIRF, які є глобальною основою для розкриття фінансової і нефінансової інформації у єдиному інформаційному просторі [16].

Міжнародна практика демонструє поступову уніфікацію підходів до нефінансової звітності, яка стає ключовим елементом прозорості у сфері державно-приватного партнерства та концесій. Про це свідчить зокрема такі факти, як участь багатьох провідних організацій у розробці IIRF та долучення CDP, CDSB, TCFD, IFRS, SASB, IIRC до роботи ISSB.

Найбільш поширеним у світі є звітність за стандартами GRI. Чинна редакція 2021 року структурована і складається з GRI 1 (загальні вимоги), GRI 2 (загальні розкриття) та GRI 3 (визначення суттєвих тем). Стандарти орієнтовані на відображення впливів організації на економіку, суспільство й довкілля, що є важливим у контексті концесій, де реалізація інфраструктурних проєктів, крім фінансового забезпечення, безпосередньо пов'язана із соціальними й екологічними наслідками [15].

IIRF посідає особливе місце серед сучасних підходів до розкриття нефінансової інформації. Його концепція, розроблена Міжнародною радою з інтегрованої звітності (IIRC), спрямована на поєднання фінансових і нефінансових показників в єдину інформаційну систему, що відображає створення цінності у коротко-, середньо- та довгостроковій перспективі, а також потенційні ризики і можливості розвитку. Її ключовою відмінністю від інших підходів є акцент на створення вартості та взаємозв'язку між різними видами капіталу — фінансовим, виробничим, людським, інтелектуальним, соціальним і природним. Інтегрований підхід дозволяє комплексно оцінити вплив діяльності підприємства на стейкхолдерів і суспільство загалом [16]. Зазначене має особливе значення для концесійних проєктів, адже вони охоплюють не лише фінансові показники, але й соціальну доступність послуг, екологічні ефекти. Впровадження інтегрованої звітності у практику концесійних операторів сприятиме формуванню довіри інвесторів і суспільства, а також гармонізації українських підходів до розкриття інформації з глобальними стандартами прозорості та сталого розвитку.

У Європейському Союзі важливим регуляторним нововведенням стала Директива щодо звітності зі сталого розвитку (Corporate Sustainability Reporting Directive, CSRD), яка зобов'язує великі компанії та всі підприємства, що котируються на біржі, розкривати інформацію відповідно до ESRS (European Sustainability Reporting Standards). При цьому ESRS 1 визначає загальні вимоги та принципи підготовки звітів, ESRS 2 конкретизує обов'язкові розкриття, а тематичні стандарти деталізують показники у сферах клімату, довкілля, соціальної політики та управління [17]. Для концесійних операторів це означає необхідність формування звітності, що використовує подвійний підхід до суттєвості: оцінку як впливу компанії на довкілля та суспіль-

ство, так і впливу зовнішніх факторів на її стійкість і фінансові результати.

У глобальному масштабі зростає значення IFRS S1 «Загальні вимоги до розкриття фінансової інформації, пов'язаної зі сталим розвитком» та IFRS S2 «Розкриття інформації, пов'язаної з кліматом», ухвалених Радою з міжнародних стандартів сталого розвитку (ISSB). Ці стандарти формують «базову лінію» для порівнянних ESG-розкриттів, що має забезпечити їх інтеперабельність із регіональними системами, включаючи європейські ESRS [18]. Вони зосереджуються на інформації, яка є суттєвою для інвесторів і кредиторів у процесі прийняття рішень, зокрема на ризиках і можливостях, пов'язаних зі зміною клімату.

Практичні рекомендації міжнародних організацій також підтверджують важливість нефінансової звітності у сфері ДПП. Наприклад, Рекомендації OECD щодо належного врядування у ДПП [2] підкреслюють роль прозорості та підзвітності, а Основа розкриття для ДПП від Світового банку [14] визначає системний підхід до розкриття даних про проєкти на всіх стадіях їх життєвого циклу. Європейський інвестиційний банк через Керівництво для ДПП, розроблене Європейський центр експертизи з ДПП [19] також включає вимоги до нефінансових розкриттів у контексті управління результативністю концесійних угод.

У сфері ДПП нефінансова звітність виконує подвійну роль. По-перше, вона є інструментом забезпечення прозорості, який дозволяє державі та суспільству оцінити, наскільки концесійний оператор дотримується вимог до якості послуг, екологічних стандартів і соціальної відповідальності [2; 14]. По-друге, вона є важливим чинником підвищення інвестиційної привабливості проєктів: якісні нефінансові розкриття знижують інформаційну асиметрію і сприяють формуванню довіри з боку міжнародних фінансових організацій, банків та приватних інвесторів [8].

Успішна реалізація концесійних угод вимагає від операторів не лише дотримання договірних умов, а й доведення їх суспільної корисності та стійкості. Саме нефінансова звітність дозволяє зафіксувати й комунікувати ці аспекти. Вона допомагає показати, що концесійний проєкт не обмежується фінансовими потоками, а має ширший ефект — підвищення доступності та якості послуг, створення робочих місць, скорочення викидів, покращення управління ризиками [16; 17].

Загалом, міжнародні стандарти і практики демонструють поступову інтеграцію нефінансових показників у систему управління інфраструктурними проєктами. Для України це означає потребу гармонізації національних підходів до звітності з глобальними рамками GRI, ESRS, IFRS S1/S2 та IIRF, що дозволить підвищити прозорість концесійних угод, зміцнити довіру інвесторів і полегшити доступ до міжнародного фінансування.

При цьому розвиток практики нефінансової звітності в Україні перебуває на етапі становлення, що значною мірою визначається інтеграційними процесами з Європейським Союзом та поступовою імплементацією його законодавства. Базові вимоги до прозорості та звітності суб'єктів господарювання містяться у Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» [20], однак він фокусувався переважно на фінансових показниках. Вимоги до нефінансових розкриттів почали з'являтися у контексті адаптації положень Директиви 2014/95/ЄС [21], а згодом — у межах імплементації оновленої Директиви CSRD [22], яка передбачає застосування стандартів ESRS. У червні 2025 роки КМУ схвалив проект змін до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», який запроваджує обов'язкову звітність зі сталого розвитку для окремих категорій підприємств.

Особливого значення нефінансова звітність набуває у сфері ДПП та концесій, адже такі проекти безпосередньо впливають на суспільні послуги, стан довкілля та соціально-економічний розвиток територій. Закон України «Про концесію» (2019) [23] закріплює вимоги до прозорості угод, передбачаючи оприлюднення ключових умов, процедур та результатів конкурсів. Однак на рівні підзаконних актів детальні інструкції щодо нефінансових показників концесійних проектів наразі відсутні.

Дослідження українських науковців підкреслюють, що компанії здебільшого не використовують міжнародні стандарти GRI чи для підготовки нефінансових звітів. Т. Єфименко, Л. Ловінська та Я. Олійник (2017) вказують на розрив між декларативними намірами та фактичним впровадженням таких звітів, що знижує інвестиційну привабливість України на міжнародних ринках [24]. В. Воробей та І. Журовська (2016) у своєму практичному посібнику акцентують увагу на необхідності адаптації міжнародних методик до українських умов та розробки національних рекомендацій для бізнесу [25].

У практичній площині зрушення спостерігаються у великих компаніях енергетичного, транспортного та фінансового секторів, які почали готувати нефінансові звіти для відповідності вимогам міжнародних фінансових інституцій. Наприклад, у проектах портової та дорожньої інфраструктури, реалізованих за моделлю концесії, міжнародні кредитори вимагали розкриття ESG-показників як передумову отримання фінансування. Однак для більшості вітчизняних підприємств нефінансова звітність досі розглядається як факультативний інструмент, а не як обов'язкова частина корпоративної звітності.

У результаті, український контекст нефінансової звітності у концесійних проектах характеризується поєднанням формального нормативного прогресу та практичної інституційної слабкості. Ключовими проблемами залишаються відсутність уніфікованих вимог і методик складання нефінансової звітності

на національному рівні, низька якість інформації для розкриття, відсутність механізмів незалежної перевірки достовірності нефінансових звітів і недостатня компетентність керівників щодо інтеграції ESG-показників у бізнес-моделі та систему управління.

Відповідно, проведений порівняльний аналіз міжнародних стандартів і українського контексту дозволяє сформулювати низку рекомендацій для підвищення ролі нефінансової звітності у реалізації концесійних проектів. Передусім необхідною умовою є гармонізація національної нормативної бази з міжнародними стандартами. Це означає офіційне закріплення в українському законодавстві вимог до складання нефінансових звітів суб'єктами концесійних угод із урахуванням положень GRI Standards, ESRS та IFRS S1/S2. Такий крок створить уніфіковану рамку для розкриття екологічних, соціальних та управлінських показників і забезпечить порівняльність даних для інвесторів та регуляторів.

Важливим напрямком удосконалення є розробка національних методичних рекомендацій для підприємств, що беруть участь у концесійних проектах. Ці рекомендації мають містити конкретизований набір ключових показників екологічної ефективності, соціального впливу, якості наданих послуг, стратегії бізнесу, розподілу ресурсів, управління ризиками та дотримання принципів корпоративного управління. У цьому процесі доцільно залучати не лише державні органи, але й бізнес-спільноту, професійні організації та науковців.

Окремої уваги заслуговує питання достовірності нефінансових звітів. Для підвищення довіри до них інвесторів і міжнародних фінансових організацій необхідно впровадити механізми незалежної перевірки та надання впевненості, які дадуть змогу зменшити ризики маніпулювання та викривлення інформації.

Подальший розвиток практики також пов'язаний із застосуванням сучасних цифрових інструментів. Використання стандартів електронного розкриття, зокрема XBRL, дозволить уніфікувати формат подання інформації і полегшить їх аналіз. Створення онлайн-платформ для публікації нефінансових звітів концесійних компаній підвищить доступність інформації для громадськості.

Не менш важливою є підготовка кваліфікованих кадрів. Потрібно розробити навчальні програми та проводити тренінги для фінансових і нефінансових менеджерів, аудиторів, а також представників органів державної влади. Вони мають надавати практичні знання із застосування міжнародних стандартів при підготовці нефінансових звітів і використання сучасних інструментів моніторингу ESG-показників.

Нарешті, нефінансова звітність має стати невід'ємною частиною системи управління концесійними угодами. Її потрібно інтегрувати у процеси моніторингу й оцінки ефективності їх реалізації.

Для цього варто розробити типові та галузеві проекти, які містили б розділи щодо впливу концесії на довкілля, її соціальної ефективності, управління ризиками та підходів до корпоративного управління.

Висновки і перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження підтвердило, що нефінансова звітність є важливим інструментом забезпечення прозорості та ефективності концесійних проектів у рамках ДПП. Вона дозволяє не лише зафіксувати економічні результати діяльності оператора, але й продемонструвати соціальні та екологічні ефекти, що формують суспільну довіру й підвищують інвестиційну привабливість проектів. Впровадження міжнародних стандартів, таких як GRI, ESRS, IFRS S1/S2 та IIRF, створює можливість гармонізації національної практики з глобальними вимогами до забезпечення прозорості бізнесу, а також сприяє формуванню порівнянної бази даних для інвесторів, кредиторів та органів державного нагляду.

Практична значущість дослідження полягає в тому, що запропоновані рекомендації можуть використовувати підприємства для вдосконалення власної звітності, підвищення інвестиційної привабливості і конкурентоспроможності, органи влади — для розробки нормативних документів і методичних рекомендацій, контроль виконання умов ДПП, а інвестори та кредитори — для обґрунтованої оцінки ризиків та ефективності концесійних проектів.

Разом із тим, низка питань залишається відкритою. Подальший розвиток нефінансової звітності у концесійних проектах потребує як теоретичного поглиблення, так і практичної реалізації через формування належної нормативної бази, розробки та впровадження ефективних інституційних механізмів. Тільки за таких умов нефінансова звітність стане дієвим інструментом прозорості, управління ризиками та залучення інвестицій у стратегічні інфраструктурні проекти України.

Література

1. Mastering the Risky Business of Public-Private Partnerships in Infrastructure: IMF Working Paper. Rial, I. (2021). URL: <https://www.imf.org/-/media/Files/Publications/DP/2021/English/MRBPPPIEA.ashx> (дата звернення: 02.09.2025).
2. Recommendation of the Council on Principles for Public Governance of Public-Private Partnerships: OECD (2012). URL: <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/oecd-legal-0392> (дата звернення: 02.09.2025).
3. Managing Infrastructure Assets for Sustainable Development: A Handbook: United Nations (n.d.). UN DESA / UN-OPS / UNCDF. URL: https://unosd.un.org/sites/unosd.un.org/files/managing_infrastructure_assets_for_sustainable_development_handbook_2021.pdf (дата звернення: 02.09.2025).
4. Liu, L. X. The Effect of Public-Private Partnerships on Innovation in Infrastructure Projects. *Journal/Work*. 2024. URL: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/87569728231189989> (дата звернення: 03.09.2025).
5. Mélédo, O., et al. Ukraine's PPP Reform: Legal Highlights and Potential Strategic Opportunities for Investors. *Mayer Brown Insights*. 2025. URL: <https://www.mayerbrown.com/en/insights/publications/2025/07/ukraines-ppp-reform-legal-highlights-and-potential-strategic-opportunities-for-investors> (дата звернення: 03.09.2025).
6. Baboukardos, D. The multiverse of non-financial reporting regulation. *Accounting Forum*. 2023. Т. 47, Вип. 4. С. 385–402. DOI: <https://doi.org/10.1080/01559982.2023.2204786>
7. Saini, N., Purohit, H., Siddiqui, J. Non-financial disclosures and sustainable development: A scientometric review. *Journal of Cleaner Production*. 2022. Т. 379. С. 134784. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.135173>
8. Khamisu, M. S. & Paluri, R. A. Emerging trends of ESG reporting: A review. *Environmental Advances*. 2024. Т. 15. С. 100452. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.clpl.2024.100079>
9. Баськов О. Нефінансова звітність та сталий розвиток аграрного сектору в Україні. *AgroPortal*. 2021. URL: <https://agroportal.ua/ua/views/blogs/nefinansovaya-otchetnost-i-ustoichivoe-razvitie-agrarnogo-sektora-v-ukraine/> (дата звернення: 03.09.2025).
10. Замула І. В., Іщенко А. О. Нефінансова звітність аграрних підприємств України. *Економіка, управління та адміністрування*. 2021. № 2 (96). С. 54–60. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2021-2\(96\)-54-60](https://doi.org/10.26642/ema-2021-2(96)-54-60)
11. Озеран А. В. Інформація про сталий розвиток у звіті про управління. *Сталий розвиток економіки*. 2024. № 2 (49). С. 282–287. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-45>
12. Підгаєць С. В. Концесія як форма державно-приватного партнерства в сучасних умовах. 2024. URL: <https://surl.lj/plcju> (дата звернення: 05.09.2025).
13. Костирко, Л. А. Державно-приватне партнерство та концесійні угоди як механізм інвестиційної привабливості в енергетиці. *Фінансовий контроль і державне управління*. 2024. № 4. С. 45–55. URL: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/4285> (дата звернення: 02.09.2025).
14. A Framework for Disclosure in Public-Private Partnerships: World Bank (2016). URL: https://ppp.worldbank.org/sites/default/files/2022-03/FrameworkPPPDisclosure_101917_FINALFULL.pdf (дата звернення: 13.09.2025).
15. GRI Universal Standards 2021 — Public FAQs: GRI (2021). URL: https://www.globalreporting.org/media/efoabd12/public-faqs-universal-standards-_1-october.pdf (дата звернення: 13.09.2025).

16. IIRF: IFRS Foundation / Integrated Reporting and Connectivity Council (IRCC) (2021). URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/integrated-reporting/framework/> (дата звернення: 13.09.2025).
17. ESRS 1 — General requirements (Delegated Act): EFRAG (2023). URL: https://www.efrag.org/sites/default/files/media/document/2024-08/ESRS%201%20Delegated-act-2023-5303-annex-1_en.pdf (дата звернення: 13.09.2025).
18. IFRS Sustainability Standards Navigator: IFRS Foundation / ISSB (2023). URL: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/> (дата звернення: 13.09.2025).
19. EPEC Guide to PPP: EPEC (EIB) (2018). URL: https://www.eib.org/files/publications/epec_guide_to_ppp_en.pdf (дата звернення: 13.09.2025).
20. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні : Закон України від 16.07.1999 № 996-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 40. Ст. 365. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14> (дата звернення: 11.09.2025).
21. Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council...: European Parliament & Council of the European Union (2014). *Official Journal of the European Union*. L 330. P. 1–9. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095> (дата звернення: 11.09.2025).
22. Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council...: European Parliament & Council of the European Union (2022). *Official Journal of the European Union*. L 322. P. 15–80. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj> (дата звернення: 11.09.2025).
23. Про концесію : Закон України від 03.10.2019 № 155-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2019. № 48. Ст. 343. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20> (дата звернення: 03.09.2025).
24. Єфименко Т. І., Ловінська Л. Г., Олійник Я. В., Бондар Т. А., Кучерява М. В. Запровадження нефінансової звітності в контексті імплементації в Україні законодавства ЄС: монографія. Київ : Академія фінансового управління. 2017. URL: https://afu.kyiv.ua/wp-content/uploads/2023/06/e14_zaprovadzhennya_nefinansovoi_zvitnosti_.pdf (дата звернення: 07.09.2025).
25. Воробей В., Журовська І. Нефінансова звітність: посібник для практиків. Львів : ППВ Knowledge Networks. 2016. URL: https://ppv.net.ua/uploads/work_attachments/Non-Financial_Reporting_UA_.pdf (дата звернення: 05.09.2025).

References

1. Rial, I. (2021). Mastering the Risky Business of Public-Private Partnerships in Infrastructure. IMF Working Paper. Available at: <https://www.imf.org/-/media/Files/Publications/DP/2021/English/MRBPPPIEA.ashx>
2. OECD. (2012). Recommendation of the Council on Principles for Public Governance of Public-Private Partnerships. Available at: <https://legalinstruments.oecd.org/en/instruments/oecd-legal-0392>
3. UN DESA / UNOPS / UNCDF. (n.d.). Managing Infrastructure Assets for Sustainable Development: A Handbook. United Nations. Available at: https://unosd.un.org/sites/unosd.un.org/files/managing_infrastructure_assets_for_sustainable_development_handbook_2021.pdf
4. Liu, L. X. (2024). The Effect of Public–Private Partnerships on Innovation in Infrastructure Projects. *Journal/Work*. Available at: <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/87569728231189989>
5. Mélédo, O., et al. (2025). Ukraine’s PPP Reform: Legal Highlights and Potential Strategic Opportunities for Investors. Mayer Brown Insights. Available at: <https://www.mayerbrown.com/en/insights/publications/2025/07/ukraines-ppp-reform-legal-highlights-and-potential-strategic-opportunities-for-investors>
6. Baboukardos, D. (2023). The multiverse of non-financial reporting regulation. *Accounting Forum*, 47(4), pp. 385–402. DOI: <https://doi.org/10.1080/01559982.2023.2204786>
7. Saini, N., Purohit, H. & Siddiqui, J. (2022). Non-financial disclosures and sustainable development: A scientometric review. *Journal of Cleaner Production*, 379, 134784. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2022.135173>
8. Khamisu, M. S. & Paluri, R. A. (2024). Emerging trends of ESG reporting: A review. *Environmental Advances*, 15, 100452. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.clpl.2024.100079>
9. Bas'kov, O. (2021). Nefinansova zvitnist ta stalyy rozvytok ahrarynoho sektoru v Ukraini [Non-financial reporting and sustainable development of the agricultural sector in Ukraine]. *AgroPortal*. Available at: <https://agroportal.ua/ua/views/blogs/nefinansovaya-otchetnost-i-ustoichivoe-razvitie-agrarnogo-sektora-v-ukraine/>
10. Zamula, I. V. & Ishchenko, A. O. (2021). Nefinansova zvitnist ahrarynykh pidpryyemstv Ukrainy [Non-financial reporting of agricultural enterprises in Ukraine]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia*, 2(96), pp. 54–60. DOI: [https://doi.org/10.26642/ema-2021-2\(96\)-54-60](https://doi.org/10.26642/ema-2021-2(96)-54-60)
11. Ozeran, A. V. (2024). Informatsiia pro stalyy rozvytok u zvit pro upravlinnia [Information on sustainable development in the management report]. *Stalyy rozvytok ekonomiky*, 2(49), pp. 282–287. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2024-49-45>
12. Pidhaiets, S. V. (2024). Kontsesiia yak forma derzhavno-pryvatnoho partnerstva v suchasnykh umovakh [Concession as a form of public-private partnership in modern conditions]. Available at: <https://surl.li/plcju>
13. Kostyrko, L. A. (2024). Derzhavno-pryvatne partnerstvo ta kontsesiini uhody yak mekhanizm investytsiinoi pryvablyvosti v enerhetytsi [Public-private partnership and concession agreements as a mechanism for investment attractive-

ness in the energy sector]. *Finansovyi kontrol i derzhavne upravlinnia*, 4, pp. 45–55. Available at: <https://fkd.net.ua/index.php/fkd/article/view/4285>

14. World Bank. (2016). A Framework for Disclosure in Public-Private Partnerships. Available at: https://ppp.worldbank.org/sites/default/files/2022-03/FrameworkPPPDisclosure_101917_FINALFULL.pdf

15. GRI. (2021). GRI Universal Standards 2021 — Public FAQs. Available at: https://www.globalreporting.org/media/efoabd12/public-faqs-universal-standards-_1-october.pdf

16. IFRS Foundation / Integrated Reporting and Connectivity Council (IRCC). (2021). International Integrated Reporting Framework. Available at: <https://www.ifrs.org/issued-standards/integrated-reporting/framework/>

17. EFRAG. (2023). ESRS 1 — General requirements (Delegated Act). Available at: https://www.efrag.org/sites/default/files/media/document/2024-08/ESRS%201%20Delegated-act-2023-5303-annex-1_en.pdf

18. IFRS Foundation / ISSB. (2023). IFRS Sustainability Standards Navigator. Available at: <https://www.ifrs.org/issued-standards/ifrs-sustainability-standards-navigator/>

19. EPEC (EIB). (2018). EPEC Guide to PPP. Available at: https://www.eib.org/files/publications/epec_guide_to_ppp_en.pdf

20. Verkhovna Rada Ukrainy. (1999). Zakon Ukrainy “Pro bukhhalterskyi oblik ta finansovu zvitnist v Ukraini” [Law of Ukraine “On Accounting and Financial Reporting in Ukraine”]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, (40), art. 365. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>

21. European Parliament & Council of the European Union. (2014). Directive 2014/95/EU of the European Parliament and of the Council... *Official Journal of the European Union*, L 330, pp. 1–9. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32014L0095>

22. European Parliament & Council of the European Union. (2022). Directive (EU) 2022/2464 of the European Parliament and of the Council... *Official Journal of the European Union*, L 322, pp. 15–80. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>

23. Verkhovna Rada Ukrainy. (2019). Zakon Ukrainy “Pro kontsesiiu” [Law of Ukraine “On Concession”]. *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, (48), art. 343. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/155-20>

24. Yefymenko, T. I., Lovinska, L. H., Oliinyk, Ya. V., Bondar, T. A. & Kucheriava, M. V. (2017). Zaprovdzhennia nefinansovoi zvitnosti v konteksti implementatsii v Ukraini zakonodavstva YeS [Introduction of non-financial reporting in the context of the implementation of EU legislation in Ukraine]. Kyiv: Akademiia finansovoho upravlinnia. Available at: https://afu.kyiv.ua/wp-content/uploads/2023/06/e14_zaprovdzhennya_nefinansovoi_zvitnosti_.pdf

25. Vorobei, V. & Zhurovska, I. (2016). Nefinansova zvitnist [Non-financial reporting]. Lviv: PPV Knowledge Networks. Available at: https://ppv.net.ua/uploads/work_attachments/Non-Financial_Reporting_UA_.pdf